

N°. 11.
An. V.
1881.

Gherl'a
7/19
Iunie.

AMICULU FAMILIAR

Apare totu in a dou'a Domineca. — Pretiulu de prenumeratiune pre unu anu e 5 fl, pe unu semestru 2 fl. 50 cr.,
pentru Romani'a si Tierile latine pre unu anu 13 franci — lei noi, pre unu semestru 7 franci — lei noi.

LA SERBAREA INCORONAREI PRIMULUI REGE ALU ROMANIEI.

10/22 Maiu 1881.

VISULU ROMANIEI.

MARSIU TRIUMFALU DEDICATU MAIESTATII S'ALE REGELUI
CAROLU I.

Poesi'a de Ion D. Grecescu. Music'a de Franciscu Gubiny.

Langa Dunarea betrana
Unu poporu a re'nviatu!
Este nati'a Romana,
Ce proclama-alu ei Regatu!

Tiér'a lacremile 'si sterge,) bis.
Se traiésca mândrulu Rege!)

Prin nevoi, prin suferintie,
Am trecutú necontentitu:
Dar' strabunele credintie,
Ne-au condusu unde-am doritu!

Tiér'a lacremile 'si sterge,) bis.
Se traiésca mândrulu Rege)

Gur'a vrajbefloru e muta,
Tronu 'mpinge mândru-i mersu,
Orientu 'n noi saluta
Calaus'a de progresu!

Tiér'a lacremile 'si sterge,) bis.
Se traiésca mândrulu Rege!)

Pe-a Carpatiloru 'naltíme
Sbóra Vulturulu voiosu,

Anuntiându cá 'n Romanime
E unu Rege gloriosu!
Tiér'a lacremile 'si sterge,)
Se traiésca mândrulu Rege!) bis.

Din mormintele strabune
Esu strigari de bucurie:
Veselesce-te Române,
Câci e di de veselie!
Tiér'a lacremile 'si sterge,) bis.
Se traiésca mândrulu Rege!)

Salta! Salta! Românie!
Visulu teu s'a implinitu!
Provedinti'a-ti lasa fie
Unu drumu mare si 'nfloritu!
Tiér'a lacremile 'si sterge,) bis.
Se traiésca mândrulu Rege!)

In picioere! Susu eu fala,
Capitanu invingatoriu:
O Coróna triumfala
Adi 'ti dà alu teu poporu;
Tiér'a lacremile 'si sterge,) bis.
Se traiésca mândrulu Rege!)

E eunun'a cea mai mare,
Ce-a 'mpletitu acestu poporu;
Este sacra lui onóre
Din trecutú si viitoriu!
Pórt'o, Sire, majestosu,) bis.
Cá unu rege gloriosu!)

10 MAIU 1881.

Vino lir'a mea doioasa, vin' acum de me inspira,
Cá se potu pe-a tale córde unu imnu veselu a cântá;
Se-lu auda totu Romanulu de ori unde elu respira,
Si cá dintr'unu somnu de nópte spre di mândra-alu desceptá!

Cá-ci e di de serbatóre, di de gloria, marire
Care falnicu luminéza preste neamulu romanescu,
Precum sórele din ceriuri cându apare 'n stralucire,
Reinvie totu pamentulu cu-alu seu focu dumnedieescu.

Alexandru si cu Mircea, plini de glorii neuitate,
Cu corónele pe frunte ce prin seculi s'au pastratu,
Par' cá vinu maretu prin umbre cu ostiri nenumerate
Se salute Domnulu tiei de noi REGE coronatu.

Si Corón'a pe-a S'a frunte este mai stralucitóre
Decátu ori-care Coróna ce-ar' purtá unu suveranu,
Cá-ci pe dên'sa scânteiéza stramosiésc'a Neatêrnare,
Pentru care-alu nostru REGE s'a luptatu cá bravu oșteanu.

Multe dfile de restriste si de suferintia lunga
Goni barc'a sórtei nóstre printre valuri si abisu.
Inse ceritulu neci odata n'a voitu cá s'o distruga,
Ci, spre tiermulu mantuirei mândra cale i-a deschisu.

Cá si bunii si strabunii ce-au luptatu odinióra,
Fii nostri voinicece pentru tiér'a au moritu,
Iar' din sangele loru sacru, din acea santa comóra,
A Neatêrnarei muguru a crescutu si infloritu.

La zimbirea Neatêrnarei, sântu isvoru de 'nsulfetire,
Care 'naltia si strabate ori-ce sufletu romanescu,
Suferintiele remase dupa seculi d'umilire
La alu libertatii sóre, tóte se tamaduescu.

Neatêrnarea e unu sufletu ce re'nvie pe popóre
Si le 'naltia cu taría 'alu luminiloru isvoru;
Fára dens'a consciinti'a vestezesce, cade, móre
In mormentulu ignorantiei, alu sclaviei urzitoru,

Astadi inim'a romana e voiósa si 'nverdita,
Cá si bradulu dela munte care-i purure 'nverdítu.
Cá-ci luceaferulu mariei si de-o sórta inflorita
De acum pe ceritulu tiei va luci neasfintítu.

Iasi, 10 Maiu 1881.

IÓN IANOW.

ODATA SI ACUMU.

De n'a peritu Romanulu
Cându órdele barbare
Treceau cási locuste
Prin agrii semenati!

Acum cându braciú-ti ageru
In lume-i cunoscutu
Tu bravule Romane
Mai credi cá esti perdutu?
A. Muréscianu.

Erá odata Rom'a marétia si gigánta,
Cându corbii sei cu fala pe globu 'ntregu sburá,
Cându gintele barbare la densii se-'nchiná,
Cându fú orbea romana, o patria 'mposánta;

Cându semidiei fundara cetatea cea románta,
De-acaroru gialusia popóra tremurá,
Cu Marse 'n batalia triumfuri secerá,
Si-uréu cadituti barbarii fortun'a petulánta!

Dar' vai! acele dfile cá neguri disparura
Fortun'a ce produse? . . . Letargia si ura
Si-o trista suveniru de plânsu si de suspine.

Dar dati in mâna-i ferulu cá-i leu ce nu se 'ndura,
Cu sânge va se spele ori-ce calumnia dura,
Cá-ci vulturiloru vulturi a nasce se cuvine!

Carthago est delenda! 'N puteri uniti strigara
Si-o mare de corabii brasdá Mediteran'a,
Ambitia romana nu suferu-african'a;
Deci Rom'a africana cu câmpu asemenara!

Supusi se fie Gallii! Cu-unu sufletu intonara,
Si-unu Cesar umilesce acea ginte tirana,
Ér' cáti cu sumetia batea 'n pórt'a romana,
Furá trântiti cá glóte in jugulu de ocará!

Dar' vai! acele tempuri frumóse aurite
Trecura cându Romanii lucrá 'n poteri unite,
Si cei eroi ai lumii i-astuca adi mormentulu.

Veghiéza 'nse-aloru umbre ah! nu sunt adormite!
Unu graiu! si stranepotii cu anime ranite
Voru face se-i admire si lumea si pamentulu!

Se péra si se stínga cu-ai sei si Decebalu
Sterpire radicala pre víctia si pre mórte,
O ginte-asié barbara se custe nu se póte,
Se péra cum perisé cu-ai sei si Hannibal!

Traianu infricosiatulu eroiloru rivalu
Se-arunca cási-unu tigru, stêrpesce cele glóte,
Stindardele romane triumfa preste tóte,
Cá 'n mâni romane ferulu devine mai fatalu.

Dar' vai! acele lupt: de cari lumea uimise
Trecura cási-o radia si adi suntu numai scrise
Si-apare-o poesia Colosulu monumentu

Dar' óre-acel'a sânge, ce-atâtea-epoci croise
Prin véni bastarde curge? ori chiar' se disolvise?
Michaiu celu bravu din contra ne dede documentu!

Ér' astadi semilun'a se 'naltia cu teróre,
Nu vrea a suferire splendórea crucei sante,
Provóca resbunare, bátái si-ucideri crunte,
Sclavagiu si tirania cum n'a mai fostu sub sóre!

Dar' éta se-aredica unu neamu dintre popóre
Se-avênta preste ape se-avênta preste munte
Sdrobesce fanaticumul prin glorióse lupte
Cá-ci pentru libertate se nasce elu si móre!

Romanu-i asta ginte, ce adi 'si coronéza
Erou-si primu cá Rege, pre care 'lu admiréza
Europ'a, lumea tóta, Carolu celu Capitanu!

Susu dara Romanime! urrandu cá se vieze
Viteazulu nostru Rege, bravur'a-i se dureze,
Se fia 'n coronarea alu noului Traianu!

Gy.-Varsánd, 10/22 Maiu, 1881.

SIMEONE P. DESSEANU.

INCORONAREA PRIMULUI REGE ALU ROMÂNIEI.

(Urmare.)

III.

Luni 11/23 Maiu.

Iluminatiunea din sér'a de 10 Maiu, a fostu splendida; stradele de capetenia erau inundate de lumina; focuri artificiali, focuri bengale s'aprindeau din distanția in distanția de cetatiani si, prin varietatea colorilor lor, dedeau o infacisiare óre-cum fantastica mãrei de lume, ce se misca in tóte sensurile, si edificieloru ce luminau. — M. M. L. L. Regele si Regin'a, impreuna cu A. S. Principele Leopold si cu fiii sei, au facutu o preambulare pe diferite strade in trasuri, pretutinden i aclamate de poporatiunea gramadita pe trotuaru si chiaru pe strade.

Trasurile regale nu potea inaintá de cátu la pasu.

Mediulu noptii sunase de multu si totusi stradele erau pline de lume, care nu se indurá se intre acasa, atáta de frumosu era timpulu si d'atrágétória iluminatiunea.

Intr'unu tardiu, lumea se retrase, obosita d'o dí intréga petrecuta in sóre si cátuva chiaru in ploia, dèr' multiumita, cá vediuase o serbare care nu se vede desu, o serbare mai splendida de cátu cele ce au fostu pân'acum la noi.

Diu'a s'anuntia reu, de diminétia plouase multu si nisce nori negri amenintiau c'o nóua plóia. Totusi proverbiulu, care díce, cá diu'a buna se cunósce de diminétia, fú cu totul desmintitu: de si inceputa cu plóia diu'a de 11 Maiu fú un'a din cele mai frumóse si plóia nu veni decátu tardiu. Bucuresciulu intregu, amu poté díce, se indreptá spre stradele pe unde avea sè defileze carele; bulevardulu, calea Victoriei pèna la siosea, str. Coltiei, str. Carolu I, etc., erau intiesate de lume.

La dóue-spre-diece cortegiulu plecà de la Siosea si la dóue ajunse la Bulevard si defilà inaintea M. M. L. L. Regele si Regin'a, in midiloculu aplauseloru unanime.

Defilarea Careloru. Inaintea cortegiului mergea unu plutonu de gendarmi. Apoi veneau doi oficeri de politie calari, music'a reg. 1 de linia, si la o mica distanția, d. Bauer, unulu din organizatori.

In capulu Cortegiului venea Societatea studintiloru. Acés'a societate represintá, prin costumele cu care erau imbracati membrii, tote epocele, prin cari a trecutú Romani'a. Astfelu vediuaramu pe imperatulu Traianu, urmatu d'o trupa de soldati romani, pe regele Decebalu urmatu d'o trupa de soldati daci, armati toti cá pe timpulu resbóieloru, care adusera subjugarea Daciei si colonizarea ei cu Romani.

Aceste grupe, infaçisau inceputulu natiunii romane si erau urmate d'altelè ce aminteau epocele mai nóue, dèr' glorióse ale Romaniel.

Vediuaramu defilandu in cortegiulu istoricu figuri, ce represintau pe Mircea celu betranu Stefanu celu Mare, Mihaiu Vitézulu, Tudoru Vladimirescu, etc. Poporulu si ostimea, ce escortá pe fiacare din acesti Domni, purtau imbracamintea si armele epoceloru ce represintau, astfelu in cátu infaçisau icón'a trecutului; intre ei erau si vestitii panduri, venindu astfelu pèna la epoc'a din dilele nóstre. Acés'a varietate de costumuri nationale si istorice presintá aspectulu celu mai frumosu; si felicitamu din inima pe junimea nóstra studiósá, cá a alesu unu subiectu atatu de frumosu si neme-ritu.

Pe urma venea unu grupu de fete, dintre cari una purtá o coróna de otielu, — junimea scóleloru cu pusca la umeru si sergentulu instructoru Dumitrescu urmatu de elevii societatii de invetiatura a poporului romanu.

Societatea agricultoriloru urmá si erá represintata printr'unu arcu impodobitu cu verdétia. In partea din urma a carului erá inaltiatu unu chioscu fórte frumosu, impodobitu cu spice de grau ér' in mijloculu chioscului se aflá o femeia represintandu pe Ceres dieiti'a secerisului. In partea din nainte a carului, de ambele parti, se aflau câte unu flacau si o fata, impartindu la buchete. Carulu erá trasu de 6 boi mari si frumosi, cu córnelè aurite. Dupa acés'a venea unu plngu auritu, trasu asemenea de 6 boi d'o frumsetia rara. Mai multe siruri de flacai si fete precedati de câte o banda de cimpoieri, cari cant'au, si avendu flacaii sape, cósè séu alte instrumente de munca a pamentului, fetele secere puse pe umeru, spice si flori in mana. Nu lipseau din acestu cortegiu nici chiaru soçiele, ce ducu mancare plugariloru la araturi.

A trei'a grupa erá Societatea dramatica. Artistii nostri imbracati in diferite costume, represintau pe diferitii autori dramatici antici si moderni. Carulu Societatii, trasu de optu cai albi, póte fi numeratu printre cele mai frumóse. Elu avea form'a unei sanii, erá captusitu totu cu plusi visiniu. In partea din'apoi erá ridicatu unu baldachinu, sub care se adaposteau artistele si artistii romani, in costume alegorice.

Grupulu comercialu, care venea alu patrulea, nu s'a lasatu intru nimicu mai pre josu, mai alesu intru cea-ce privesce arangiarea carului. Inaintea lui mergea unu teneru, representandu pe Mercuru, calare pe calu, apoi venea grupulu comerciantiloru mai distinsi si in fine carulu, trasu de optu cai albi. De o parte si de alt'a a carului erau infipte betie, in virfulu carora erau asediate hartii de banca, in midiolocu ladi de feru, ér' in fundu de unu baldachinu cu o coróna prea frumosa d'asupra si siediendu pe unu fotoliu unu teneru, care represintá pe Mercuriu.

Societatea càiloru ferate, care venea in urm'a grupului comercialu, nu lasá nimicu de doritu atátu in privint'a arangiarei grupului in totalu cátu si a carului. In capulu grupului mergeau trei eroldi calari si imbracati in costume, represintandu cele trei colori nationale, apoi veneau membrii directiunii generale, membrii tehnici si in fine carulu represintandu o locomotiva si unu tenderu, numele locomotivei erá „Carolu,” ér' alu tenderului „Putna” elu era trasu de optu cai albi acoperitu de inelitori albastre. Dupa aceea veneau grupuri de pe la cele trei linii de feru, adeca Lemberg-Cernauti-Iasi, Iasi-Ungheni si Roman-Verciorova; aceste grupuri erau inarmate cu totu felulu de instrumente.

Grupulu alu sieseala erá acél'a alu tipografiloru. Aceste ajutóre pentru imprastiarea luminei si culturai erau fórte bine represintate prin chipulu, cum isi arangiasera grupulu lor. In capu mergeau proprietarii de tipografii, apoi venea carulu, trasu de siese cai roibi. De asupra carului, sub presiedint'a lui Guttenberg, erá o masina, care tiparea unu imnusi pe care 'lu impartieau doi copilasi. Carulu nu lasá nimicu de doritu, intru ce'a ce privesce impodobirea si arangiarea lui. Éca si imuulu impartitu:

I M N U.

<p>I. Traiesca Regele
In pace si onoru
De tièra iubitoru
Si aperatoru de tièra!
Fia Domnu gloriosu
Peste noi,
Fia in veci norocosu
In resboiu!
O! Dómne sfinte,
Cerescu parinte,
Sustiene cu-a t'a mana
Corón'a romana.</p> | <p>II. Traiesca Patri'a
Catu sórele cerescu,
Raiu, veselu pamentescu
Cu mare falnicu nume!
Fia in veci feritu
De nevoi!
Fia in veci locuitu
De eroi!
O! Dómne sfinte!
Cerescu parinte!
Intinde a ta mana
Pe tièra Romana.</p> |
|---|---|

V. Alexandri.

Giuvaergii, césornicarii si argintarii formau grupulu alu sieptelea. Carulu acestui grupu erá arangiatu cu multu gustu si luxu totu-deodata; elu erá impodobitu cu flori si in partea di'nnapoi era ridicatu unu baldachinu, sub care se aflá o femeia impodobita cu totu felulu de petre scumpe. In f'unte mergeau trei

eroldi imbracati in costume, care reprezentau cele trei colori nationale, apoi venea unu grupu formatu din giuvaergii, césornicarii si argintarii cei mai insemnati din Capitala, apoi carulu trasu de 6 cai albi.

Grupulu florariloru era alu optulea. Acestu grupu prin arangearea carului seu reprezentu in adeveru frumsetia naturei. Carulu era de susu pana in josu formatu de cununi si ghirlande de flori; de ambele parti se aflau câte trei fete, cari impartieau flori, ér in partea d'napoi se aflá unu umbrariu acoperitu cu totulu de flori; in midiloculu acestui umbrariu si impresuratu de verdétia si flori siedeá o femea reprezentandu pe dieit'a floriloru Pomona. In capulu grupului mergeau florarii Capitalei, apoi veneau drapelele impodobite cu flori si in fine carulu trasu de siese cai albi.

Alu noueleagrupu era alu Societatii „Concordia romana.“ Se póte dice cá acést'a societate avea unulu din carele cele mai frumóse. D'asupra lui se aflau siese fete, unele torcéu, altele scarmanau, daraceau, ér un'a din fete tiesea intr'unu resboiu intinsu in lungulu carului, care era trasu de siese cai albi.

Confetarii si restauratorii formau grupulu alu diecelea. Carulu acestui grupu era colosalu si fórte luxosu impodobitu, elu era acoperitu numai cu atlasu colórea cerului, d'asupra in partea din nainte, unu feliu de cuptoru, la drépt'a si la stang'a carului erau confetarii, cari faceau ingheziata si totu felulu de prajituri. La spatele acestui cuptoriu era unu bufetu bogatu impodobitu, unde se aflau mai multe persóne, cari mâncau. In capulu grupului mergeau confetarii si restauratorii mai insemnati din Capitala, apoi veneau mai multi copii ducendu felurite figuri de zaharu, reprezentandu o coróna, piramide etc. apoi venea carulu trasu de siese boi.

Alu unu-spre-diecelea grupu era formatu de palarieri, croitori, modiste, pantofari si cizmari. Lucsulu celu mare, care se vede astadi in societatea nóstra, era desfasiuratu si pe carulu acestui grupu, trasu de patru cai murgi. Deasupra lui era unu feliu de umbrariu lucosu si cu multu gustu impodobitu, in cele patru coltiuri se aflau câte unu reprezentantu de alu palariiloru, modistelor, pantofariloru si cismarilor, ér in midilocu o mésa, pe care era intinsa o rochia de fai albu si care representá pe croitori. In capulu grupului mergeu reprezentantii mai insemnati ai celor cinci societati, apoi carulu si érasu multime de lucratori.

Brutarii formau grupulu alu doui-spre-diecelea. Carulu acestui grupu, trasu de optu boi, reprezentá unu cuptoriu enormu, apoi unu vasu mare, in care se framentá pâne si de unde unu barbatu scotea panc si o impartiea publicului. Carulu era de tota frumsetia si venea in urm'a unui grupu formatu de brutarii cei mai insemnati ai Capitalei, cari mergeau inainte.

Alu trei-spre-diecelea grupu era formatu de franzelari. Si carulu acestui grupu, trasu de patru cai albi, representá unu cuptoriu mare, din care unu franzelaru scotea franzele si cornuri si le impartiea publicului. In capulu grupului mergeau franzelarii mai insemnati ai Capitalei.

Caretasii formau grupulu alu patru-spre-diecelea, care avea unu caru reprezentandu o fauraria, unde mai multi lucratori lucraá: unii faceau sini, altii pileau, altii trageau, la spatele carora se aflá o mica trasura, fórte elegantu lucrata. In capulu grupului se aflau caretasii Capitalei, apoi venea carulu trasu de siese cai murgi.

Birjarii muscali aveau si ei grupulu lor, si era celu de alu cinci-spre-diecelea. Acestu grupu era formatu din mai multe renduri de birjari calari si imbracati cu haine, reprezentandu colorile nationale, arangiate astfel cum suntu la drapelu. Antéiulu rëndu era imbracatu in haine albastre, alu doilea in galbene si alu treile in rosii, apoi venea o drosca trasa de trei cai de o frumsetia rara, in care se aflá starostea birjariloru si grupulu se incheia cu alte trei rânduri arangiate totu cá cele de mai susu.

Societatea Tramwayului formá grupulu alu siese-spre-diecelea. Carulu acestei Societati, trasu de optu cai, reprezentá unu tramway, in care se aflau atátu pasageri, câtu si conductorulu, elu era impodobitu numai cu ghirlande de verdétia si cu coróne de flori.

Grupulu alu siépte-spre-diecelea era formatu de Societatea tirului romanu, in capulu careia mergea directorele ei d. Moceanu. Carulu, trasu de patru cai, era impodobitu cu multu gustu, ér de asupra'i se aflá mai multe persóne tienendu sabii, florete, masei etc.

Societatea Tirulu „Bucuresci“ venea a optu-spre-diecelea. In capulu grupului se aflá presiedintele Societatii cu consiliulu, apoi venea carulu bogatu impodobitu si trasu de siese cai albi.

Alu noue-spre-diecelea grupu era formatu de Societatea pentru vênátóre selbatica. Nimicu mai frumosu si mai naturalu cá acestu grupu, care avea dreptu caru o simpla carutia trasa de doi cai, ér de asupra ei arangiate totu felulu de vênaturi. Inaintea acestei carutii mergeau vre-o doua-dieci vênatori, in costume cenusii, cu ghetete albe si avendu in capu siepci in form'a acelor ce pórtá jockeyi, ér pe umeru pusica de vênatoria. Dupa carutia veneau mai multe grupuri de vênatori, ducendu copii si oghari in lantiuri.

Societatea israelita, care era cea mai numerosa, formá grupulu alu doua-diecelea. Carulu acestui grupu, trasu de 6 cai albi, era impodobitu cu multu gustu. Imcependu de la capetulu de dinainte, elu formá cá unu felu de tribuna. avendu pe drépt'a si pe stang'a câte 4 trepte, la capetulu carora era unu tronu acoperitu, in care siede o persóna reprezentandu unu personagiu istoricu. Inaintea si in urm'a carului era o multime de drapele ale diferitelor societati ebraice.

Alu doua-dieci si unulea grupu era formatu de societatea tinerimei romane, compusu din Societatea pentru invetiatur'a poporului si din micii dorobanti. Acestu grupu, condusu de d. Barbu Constantinescu, a fostu fórte aplaudatu de publicu.

Societatile germane formau grupulu alu doua-dieci si doilea. Carulu acestui grupu, trasu de 6 cai negrii, era maretu si impodobitu cu unu gustu rar. In partea dinainte a carului se aflá o tabla mare, care reprezentá tient'a, ér in centru si in partea din napoi se aflau persóne reprezentandu diferitele societati, din care se compunea intregulu grupu.

Alu doua-dieci si treilea grupu era acel'a alu societatii maghiare, care avea unu caru trasu de 4 cai. Inaintea si in urm'a carului veneau grupuri de maghiari calari imbracati cu costumurile lor nationale. La trecerea acestei societati pe dinaintea Maiestatiloru Loru Regale, music'a militara a cantatu marsiulu lui Rákocy.

In grupulu alu doua-dieci si patrulea era societatea carciumarilor, care avea unu caru trasu de 8 cai albi. In caru era asediatu unu butoiu, de asupra caruia se aflá o persóna reprezentandu pe Bachus. In partea dinapoi a carului se naltia unu umbrariu acoperitu cu foi de vitia si sub elu mai multe fete si flacai serbatorindu diu'a de 10 Maiu.

Societatea berariloru formá grupulu alu doua-dieci si cincilea. Deosebirea intre carulu acestui grupu si alu celui precedente este fórte mica; elu era trasu de 4 cai roibi si avea de asupra ai unu botoiu, pe care se aflá regele Gambrius cu unu paharu de bere in mana.

In grupulu alu doua-dieci si sieselea se afléu macelarii. In locu de caru, acestu grupu avea 4 boi, dintre cari doi albi si doi cafenii, d'o frumsetia rara.

Societatea lautariloru reprezentá grupulu alu doua-dieci si sieptele. Ei avusera bunulu gustu d'a se imbraca in acele costume vechi, cu cari erau imbracati lautarii nostrii de alta data: anteri, giubele si siepci cu fundulu latu si cu cozoróce.

Alu doue-dieci si optulea grupu era formatu de Societatea pescariloru. Carulu acestui grupu, trasu de siese boi, reprezentá o luntre colosala, in care se aflau mai multi pescari, cari trageau cu plas'a si scoteau pesce viu. Elu era impodobitu de ghirlande si verdétia si cununi de flori.

(Va urmá)

Cuculu.

Cene nu ascépta cu bucuría si cu doru sosirea primaverii? Cene nu saluta cu dragoste pe cei de-antâi auguri ce ne prevestescu cumcã iérn'a monotona cu dilele ei scurte, frigurose, viforóse si altadata plo-ióse, se departa dela noi, si in loculu ei, sosese primavér'a cu verdétia si cu flori? Cu placere parasimu locuintiele nóstre pentru a esí in largulu naturei, unde ne desfatamu la umbr'a unui pomu in floritu, la cantecele frumóse, ale atâtoru paseri, la fluverulu pastoriului ce 'si pasce turm'a s'a pe lunci înverdite:

Este frumósa, este plina de poesia o frumósa di de primavéra.

Intre augurii primaverii, între paserile calatóre, cari ne parasescu tómn'a, pentru a petrece frigurosulu timpu de iérna in tieri mai calde, ér' primavér'a iara ne visitéza: cuculu este fára indoiéla un'a din cele mai cunoscute, este o adeverata pasere poetica.

Numescu acésta pasere poetica cu deosebire pentru poporulu romanescu. In poesi'a acestui poporu poetu „cuculu“ figuréza unu rolu insemnatu. Romanulu este dela firea lui deprinsu de a 'si impartesi simtieméntulu seu de bucuria, de intristare, de jele, de dorere, cu tóte celu incunjóra; de a'si destainuí suferintiele animei si creaturil efantasiei s'ale cu calulu ce-lu pórtá, cu cánele ce-lu insoéiesce, cu ói'a ce-o pastoresce, cu tóte paserile ce-lu desfatéza in codrulu verde, cu cucu, cu turturica, cu mierla, in urma chiar' cu florile ce le mirósa, cu frundiele si chiar' si cu pietrile.

Este minunatu Romanulu in creatiunile s'ale poetice. Este minunatu cându se folosese de acésta pasere pentru a o face interpretele semtiemintelor s'ale.

Câte doine nu le incepe elu cu „Cucu,“ câte nule adreséza acestei pasere.

Se citezu câteva din acele creatiuni frumóse ale geniului poporului, ce se talmacescu prin cucu:

Fruandia verde de pelinu
Ce-mi esti cucule hainu,
De cânti vér'a 'n diumetate
Si-ap'i sbori in alta parte?
Cuculetiu cu péna sura
Musca-ti-asii limb'a din gura
Cânteculu se nu'ti mai dîci
Nici se mai colindî pe-aici
Vér'a vii, vér'a te duci
Cându-su dragostele dulci. 1)

O alta doina se incepe asia:

Cucule cu péna sura
Rumpe-ti-asii limb'a din gura
Vér'a vii vér'a te duci,
Tu sciu iérna ce mánânci?

O alta doina se incepe;

Vine cuculu de trei dîle
Peste vii, peste movile

Si locu n'ar' se-se pue
Se cânte, foculu se-'si spue
Pune-s'aru pe-o ramurea
Aprópe de cas'a mea
Se-mi totu cânte cânte 'n facia
Si séra si deminétiá!) . . .

Este frumósa urmatórea doina ce n'are lipsa nici de o interpretare:

Unde-audu cuculu cântându
Si mierlele siuerându
Nu me sciu omu pe paméntu!
Eu dîcu cucului se taca
Elu se suie susu pe-o craca
Si totu cânta de me séca.
Iar' mai josu pe-o ramurea
Cânta si o turturea
Trista cà anim'a mea.
Cuculu dîce de pornire
Turturica de jalire
Si-alu meu sufletu de perire. 2)

Iata sub ce greu blastemu cade bietulu cucu, inse nu din partea popei ci a bietului soldatu romanu, carele se vede silitu a-si parasi mosi'a si a umblá din tíera in tíera cu pusic'a la umeru. Acést'a doina se reflectéza la ostasiulu romanu de din cóce, suveniru de prin Itali'a, Tirolu, Galiti'a, Bohemi'a etc.

Perit'ai fi puiu de cucu
Tu mi-ai cântatu se me ducu
Mi-ai cântatu mie de cale
Si mandrei de lunga jale!
Eu m'am dusu din tíera 'n tíera
Totu cu anim'a amara.
Si-am amblatu din sate 'n sate
Totu cu pusica grea in spate etc. 3)

Alte doine se incepu:

Cânta puiuulu cucului
Pe córnelé plugului!

Ér altele:

Cânta puiuulu cucului
Pe crucea molidului. s. a. m. d.

Poporulu romanu, cá si altele, are si fácia de acésta pasere multe superstitiuni. Asia crede dinsulu cumcã celu ce nu are bani atunci cându cânta cuculu mai antaiu, nu va avea preste întregu anulu, de ace'a face ce face cá atunci cându aude mai antaiu cuculu se aiba bani si inca, de se póte, bani de argentu. Cuculu se considera pe multe locuri de profetu ce spune anii câti are se traiésca cineva.

Dara se vedemu cene este cuculu, acésta caracteristica pasere?!

In adeveru nici o pasere nu este atatu de caracteristica, atátu prin cantatulu ei cunoscutu in tóte partile lumei, câtu si prin alte particularitati ce le-omu vedé mai la vale.

Inca de pe timpulu lui Aristotele cuculu a fostu obiectu de studiu. Chiaru si acestu vechiu naturalistu a cunoscutu insusirile si viéti'a cucului.

Cucului mai in totii timpii s'au ascrisu o rea con-

1) V. Alesandri Poesia poporale.

1) 2) 3) V. Alesandri Poesia poporale.

duita, o rea reputatie, a fostu calumniatu peste mesura si fórte multu pe nedreptulu. Abiá in tempii din urma s'a facutu descoperirea cumcá mai tóte pecatele cáte se puneau in cárc'a acestei biéta pasere, eráu numai legende, si adese-ori nesce fabule absurde si eronate.

Asiá, unii sustieneau cumcá cuculu se nasce din unu síoimu (falconu astur) carele atunci cându vene primavér'a pre la noi vine sburându pe aripele altui síoimu (milvus.) Altii dicu că din spum'a ce o scuipe cuculu sub anumite impregiurari, adeca cându cânta de dragoste, se nascu nesce insecte cari mânânca frunđiele arboriloru. Altii dicu cumcá femeí'a cucului se ingrijesce cá oulu ce-'lu pune dins'a in cuibulu stráinu se sémene in privinti'a coloei cu celelalte óue din acelu cuibu, cá asiá stapan'a adeverata a cuibului se nu póta avea scire cumcá in cuibulu ei i'si clocésce o progenitura straina. Altii mai diceau cumcá pitulicea in a carei cuibu i'si depunea óuele s'ale i'si omóra pre proprii ei pui si cu aceste hranesce pe puiulu de cucu. Altii sustieneau cumcá femeí'a cucului câteva dile dupace si-a depusu oulu in cuibulu strainu, se rentórce si mânânca tóte óuele ce le afla in acelu cuibu afara de oulu ei. Altii dicu cá puiulu de cucu, indata ce vine la potere mânânca chiaru si pe mam'a lui adoptiva, care l'a nutritu si crescutu. Altii sustieneau cá positivu cumcá cuculu are unu stomacu pèrosu s. a. m. d.

Tóte acestea suntu reu intielese si explicate séu false.

Trei lucruri s'au constatatu la cucu, cari dupa naturalistulu Buffon se explica unulu prin altulu :

a) S'a constatatu cumcá cuculu nu'si face cuibu propriu ci i'si depune óuele in cuiburi straine, si anume in unu cuibu pune numai unu ou. Preste totu pune 4—6 óua in 4—6 cuiburi. Óuale le scote totu la 8 dile cáte unulu. Acést'a imprastiare de óua nu o face femeí'a cucului din órecare trandavía séu din lipsa de grija pentru progenitur'a s'a constatata la tóte fiintiele animalice. Adeverat'a causa se sustiene a fi urmatórea :

b) Este cunoscutu cumcá cuculu este o pasere fórte ovipara (mâncátóre de óua) cu deosebire cuculu barbatu nu crutia nice óuale femeiei s'ale. De ace'a acésta le asiedia pe ascunsu unulu cáte unulu in cuiburi straine, cá asia barbatulu se nu dé de vestea loru Totu din acestu motivu femeí'a cucu nice nu se areta in apropiarea respectiveloru cuiburi cá se nu fia observata de barbatu, carele ar' potea descoperi cuibulu si ar' mânca óuale. Indata ce puiulu este scosu din ou si are deja pene increscute, vine mam'a si 'lu duce pentru ai continuá crescerea impreuna cu tatalu seu.

Alt'cum nu este numai cuculu pasere ce nu'si face cuibu. Cunoscutu este cumcá Strutiulu d. e. 'si pune óuale in nasipu pentru a fi clocite de caldur'a sórelui. In Americ'a este o speție dintre paserele care asemenea 'si pune óuale in cuiburi straine pentru a fi clocite.

c) Tirani'a si nerecunoscinti'a ce se atribue pui-loru de cucu cumcá aru mânca pe fratii loru vitregi ma chiaru si pe parintii loru adoptivi, este resturnata. Unii naturalisti au constatatu contrariulu, cumcá cuculu re'ntorcându-se din lung'a lui calatoria numai decátu se duce la cuibulu unde a fostu nascutu si crescutu si aflându acolo pe mam'a loru adoptiva séu fratii lui vitregi arata o mare bucuria si simpatia.

Diagnos'a acestei pasere este urmatórea :

Cuculu se tiene de ordinulu paseriloru *Zygodactyle* (acatiatóre.) E pana la 36 cm. de lungu si cu aripele întinse in sboru pâna la 63 cm. Are marimea unei turturele. Are pliscu (ciocu) comprimatu si puçinu urcatu, de lungimea capului. Este de colóre cenusia ér' pe fóle (burta) albu cu vergi transversale negricióse. Cód'a are 10 pene negricióse cu puncte albe. Petiórele si ghiarele suntu de colóre galbina.

Avemu mai multe speții de cucu respânditi prin tóte continentele.

La noi sosese in lun'a lui Martie séu cu inceputulu lui Aprilu, o speție ce se numesce *Cuculu comunu* si petrece pe la noi pâna cátra sfêrsitului lui Augustu cându éra se re'ntórce in Afric'a. Acestu cucu locuiesce tóte padurile Europei si locuitorii 'lu saluta cá pe unu preverstitoriu alu primaverei.

Caracteristicu este cumcá numai cuculu barbatu cânta, inse si acest'a numai de cum sosese la noi pâna prin Iuniu cându incetéza de a cântá, si cumcá numai din anulu alu 2-lea incepe a cântá. Cându cânta stá de regula pe o crénga verde séu pe o tulpina, cu kód'a redicata si cu aripele verticale. La fia-care „cu-cu!“ — face cáte unu complimentu — *plecatiune*, — cugeti cumcá vrea a face mătánii. Se vede cá si elu se pricepe la etichet'a de complimente de prin salónele nóstre.

Barbatulu sosese de regula cátev'a dile inainte de femeia, in buna séma pentru a pregati locasiulu si a 'si asecurá revirulu. Cuculu cânta adese ori de deminétia pâna sér'a in urm'a cárei'a ragusiesce. Cându boldulu dragostei face cá mascululu cu femeí'a se-se caute, scóte unu glasu particularu si caracteristicu pentru acést'a interesanta situatie. Femeí'a striga: *glu—glu* de 5—6 ori care nu este decátu o strigare de tendrétia si de dragoste, prin care cérca a'si atrage amantulu. Acest'a nu intárdia de a raspunde cântându cu focu „cu—cu“ si a-se apropiá cu bucuria si dragoste si producându unu sunetu cá si cându ar' scuipá.

Este interesantu si romanticu *rendez-vous* acest'a printre frunđiele codriloru.

Cuculu are o memoria fórte agera cá si celelalte paseri caletórie. Densulu vine in fia-care primavéra in revirulu seu ce si l'a fostu cuceritu cu multe ostenele. De-cumv'a a aflatu in revirulu seu pe unu cucu strainu e vai de penele acelui'a. Se incepe o lupta crâncena, o lupta de smei, pe mórte pe viétia, pâna cându nu alunga pe cuculu strainu. In palatulu seu de véra

(revirulu seu) nici nu suferă în totu decursulu saisonului altu cucu decâtu femeia s'a. Unu naturalistu a observatu cumcă unu cucu, ce dinsulu l'a fostu însemnatu, a venitu în 17 ani dupa olalta totu în unulu si acel'asi reviru. Caracteristica este gelosia lui cu care intréee dóra chiar' pe fórté multi barbati. Cuculu strainu ce a intratu în revirulu seu séu a voitu se-i amagésca si seduca femeia e vai de pelea lui. Nice luptele din povesti nu eráu asiá crâncene! Lupt'a duréza de multori timpu îndelungatu. Aceste lupte cucesci suntu cu atât mai dese, pentrucă barbati suntu mai numerosi decâtu femeile.

Cuculu iubescé mai multu climatulu stêmperatu; cu câtu mergemu spre nordu cu atât'a cucii devinu mai rari.

Dela natura cuculu este violentu, selvaticu sfiosu cá si multe coconitîe.

Femeia i-si depune óuale în cuibulu aloru vre-o 50 speciî de paseri inse cele mai cunoscuté suntu: Pitulicea, Privighitóra, Mierl'a, Ciocârlanulu, Porumbii selvatici etc. Puii de cucu crescú fórté rapede si suntu tare mâncaciosi. Preste totu, cuculu este o pasere fórté vorace.

Afara de óue mânânce cuculu totfeliulu de insecte inse cu deosebire omidele cele pèröse cari alte paseri nu-le mânânce, precumu omida fluturilor de pomi (Pontia Crataegi), a fluturilor de verza (curechiu) (Pontia brassicae) etc. Perii acestoru omide (larve) se afla adese ori cându se deschide vre-unu cucu, pe paretii stomacului, de unde se esplică mai înainte cumcă stomaculu cucului aru fi perosu.

În urm'a acestei voracitati a cucului se vede cumcă acest'a este unulu dintre paserile cele mai folositorie, cu deosebire pentru tîenuturi unde se cultiva pomologia, unde cucula este unu bunu gradinaru cá-ci curatîescé omidele de pe pomi.

Cuculu dara cá si rîndunelele ar' trebú ocrotite si aperate cá pre unulu din cele mai folositorie animale. Cuculu nu numai ne desfetéza prin canteculu seu ubitu dar' ne prestéza totu odata si folóse mari.

Poporulu românescu iubescé acésti'a pasere si o pretiuesce mai multu decâtu ori care alta. Si bine face. Drépta recunoscintia este déca o înaltia si glorifica prin versuri improvisate si prin doine si déca în onóra lui a botezatu o multime de plânté, dealuri, vái tîrguri etc.

Prélânga tóta selvaticia este în stare si de ore-care educatie, este docilu si capabilu pentru diferite esercitii.

Naseudu 1 Maiu 1881.

DR. A. P. ALESSI.

LAURI SI VIORI.

Dameloru romane din Gherl'a.

I.

Pre zenitulu Romanimei totu aparú neincetatu,
Stele mândre luminose, stele demne de-admiratu.
Eri erá o nópte négra... astadi inse ce zarimu?
Diorile cu unu blându sóre, -- deci potemu se ne mandrimu?

Salutare Diori frumóse! Salutare ve aducemu
Toti Romanii câtî ferice pre voi astadi ve vedemu
Tinde-ti benecuventarea vóstra si-ale vóstre radia víi
Unde numai Romanasii locuescu prin muntî, câmpii!

Diorile-astadi ne incanta! Sorteá ni s'a mai deschisu! . .
Venitoriulu ne suride -- se'mplinesce-alu nostru visu;
Par' cá vedú arborulu nostru, de adi verde, înfloritu
Si audu sucandu si óra: Frate, sora ne-amu unitu.

Haidati dar' tineri, copile, haidati femei si barbati!
Se lucramu pâna la unulu, adi cu totii frati, cu frati!
Se lucramu inse 'n unire, si lucrându se ne-ajutamú,
Câ-ci numai lucrându cu totii . . : vomu poté se ne salvamu!

II.

Cea mai sacra misiune pre pâmentu inse s'a datu
La femei . . . Si'n aloru pepturi în toti secli s'a pastratu:
„Iubire si Indurare“ de celu miseru si orfanu
-- Astia si emblem'a vostra fice mândre-alu Traianu.

Sórele iubirei sante în totu tempulu si-a gasitu
Puru locasiu în peptulu Vóstru, celu atâtú de pretiuitu . . .
Unu modelu plinu de virtute, Ve-Ti fi pentru venitoru
Éra astadi . . . Sunteti fal'a romanescului poporu.

Barc'a-i mica! Marea-i lata, valuri multe-i contrastau
Dar din valu în valu matrozii se totu ducu si nici cându stau. . . ;
Dupa lupta gloriósa, totu luptaciu-i unu erou
Si bravur'a lorú, în lume-si afla falniculu echou!

O femei! pre calea Vóstra Ve-Ti gasi cununi de flori
Înpletite de Natiune, totu din lauri si viori,
Se ajunge-Ti fericite! la limanulu multu doritu --
Înainte! Înainte! dar' pre calea ce-a-Ti pornitu.

Surorele! Neamulu Nostru, lauda pasiulu ce-ati facutu . . .
E maretiu! si chiar dieimei, inea seîn ea i-e placutu. . .
Deci Natiunea Ve saluta! si Ve dá cununi de flori . . .
-- Vinu si eu plinu de sféla..! Ve-nchinu „Lauri si Vióri!“

Gherl'a, 7. Iunie n. 1881. *) IONU. NITIU MACAVEIU.

*) Diu'a Sortirei objecteloru încurse la Loteri'a filantropica arangiata prin Damele romane din Gherl'a în scopulu infientiarei unui fondu pentru ajutorarea, mai alesu în casu de morbu, a Eleviloru mai lipsiti ai Institutulu pedagogicu din Gherl'a, -- carui'a fondu i-i s'au si pusú începutulu cu o suma de 500-600 fl. tóta încursa numai din acésta Loteria si din unu Balu arangiatu în Dominec'a Tomei a. c.

BANCHETULU.

Magnatii 'n sala trecu in placere
De abundanta incungiuurati,
Nu i-i conturba neci-o durere
Si langa mese stau resturnati.

Music'a canta canteclul dulce
Vinulu spumeza in cupi de-argintu,
Si veseli'a pre frunti straluce;
Afora plansetu si chinu cumplitu.

Magnatii veseli in molesire
Fora de grigie, fora doreri,
'Si trecu vietii'a cu multiamire
Desiertandu cup'a dulcui placeri.

Dar' ce plansu gialnicu se respândește?
Cene suspina in estea seri?
Ori pre candu sortea unoru zimbesce
Altii se 'neca in suspinari?

Sciu si sinu-mi se 'nflacareza
Se-aprinde 'n mene unu focu de doru,
Precandu Magnatii se ospateza
Afora plange bietulu poporu.

REVISTA.

In urm'a Concursului pentru cea mai buna novela si poezia — scrisu prin Redactiunea acestui diurnal — ni-au sosit 12 novele originale si 25 poezii. Dintre acestea mare parte sunt chiar nepublicabile; 5 novele inse si 8 poezii sunt bune si asié demne de a se publica. Premiulu de 100 franci scrisu pentru cea mai buna novela originala s'a adjudecatu novelei intitulata „Nu-i nemicu“ — a carei'a auctoru e dlu Joanu S. Paulu din Viena; — er' premiulu de 50 franci scrisu pentru cea mai buna poezia s'a adjudecatu poeziei intitulata „Martir'a animei“ — a carei'a auctoru este dlu Petru Dulfu din Clusiu. — P. T. Auctori a celorlalte novele si poezii concursuale, prin acést'a sunt rogati se benevoiesca a ne avisá ca dorescu a li se publica operatele d-loru s'ale — deca acelea sunt publicabile — séu dorescu a li se remitte acelea; si anume: care su ce adresa?

Loteri'a filantropica arangiata prin Damele romane din Gherla Au impartitu 350 cásciguri. Sortirea s'a indeplinitu in 7 Juniu st. n. au cáscigatu losurile de su numerii: 395, 243, 1806, 2317, 95, 1088, 2306, 669, 1243, 203, 1586, 2202, 1336, 841, 1680, 1594, 1098, 1535, 1297, 1179, 967, 643, 1821, 498, 1031, 1646, 1744, 904, 568, 411, 131, 2103, 1657, 1566, 884, 1816, 1904, 1834, 366, 1016, 1577, 1144, 1913, 2257, 1333, 855, 560, 883, 931, 873, 1528, 758, 1727, 295, 2055, 1323, 778, 260, 1283, 369, 86, 232, 788, 221, 1247, 2296, 537, 278, 432, 296, 635, 149, 257, 422, 329, 736, 1911, 919, 261, 1460, 797, 908, 1253, 98, 793, 1997, 1914, 1832, 1080, 1327, 667, 1019, 2043, 459, 1282, 2298, 2302, 1891, 2263, 123, 1782, 1153, 1717, 107, 252, 2030, 1787, 82, 2160, 1647, 361, 2162, 176, 253, 1374, 1959, 119, 1661, 321, 358, 448, 753, 54, 2394, 88, 357, 970, 1785, 2168, 1042, 1431, 1980, 559, 2312, 429, 434, 1441, 810, 60, 544, 226, 207, 230, 988, 1636, 1171, 286, 1996, 766, 111, 1221, 1763, 2278, 550, 427, 132, 597, 4, 344, 58, 1721, 1925, 1872, 777, 291, 222, 1477, 382, 713, 1087, 102, 137, 1764, 165, 817, 2272, 1039, 756, 862, 694, 1635, 124, 661, 787, 1578, 195, 314, 1443, 1353, 93, 1064, 243, 806, 488, 1504, 66, 2240, 1385, 2058, 72, 1304, 74, 297, 1957, 80, 51, 1281, 1308, 1725, 627, 25, 431, 142, 1684, 21, 100, 1246, 15, 1224, 2039, 254, 375, 1626, 315, 588, 1015, 1928, 1990, 220, 27, 1180, 480, 1968, 353, 118, 1935, 213, 1302, 1492, 223, 1070, 712, 262, 1349, 1689, 1987, 802, 234, 1363, 1709, 532, 1073, 2155, 237, 1519, 360, 1157, 445, 1740, 1688, 1679, 639, 1921, 1478, 1366, 1735, 833, 1463, 1125, 1095, 1269, 1286, 742, 1809, 612, 1350, 642, 772, 188, 76, 1437, 984, 1348, 345, 41, 1321, 158, 714, 1714, 1133, 1561, 276, 541, 506, 773, 1579, 1618, 2062, 406, 1675, 56, 1122, 1412, 1398, 1580, 392, 838,

477, 1079, 1885, 771, 350, 462, 586, 265, 1356, 1456, 1749, 1300, 1790, 1229, 1089, 761, 530, 304, 1800, 183, 453, 1501, 224, 293, 1468, 485, 1150, 1939, 1494, 197, 718, 1201, 1424, 1049, 616, 284, 684, 300, 1730, 7, 632, 1951, 972.

La Consemnarea contribuitorilor pentru Loteri'a filantropica arangiata prin Damele romane din Gherla — se se suplinesca urmatóriele intrelasari tipografice: Domnisiór'a Flor'a Petri (Nasedu) a daruitu 1 indicatoriu de lectura si 1 corfa pentru bilete manufactura din margaritarele, — dóm'n'a Mari'a Mog'a (Agirbiciu) a daruitu una parchia de pantofi matutinali, — dlu Augustinu Muresianu a daruitu 1 statua din gipsu si 1 lemnusiarfa, — d-lu Michailu Serbanu a daruitu 1 lampa mare de mésa. Er' pentru erorile tipografice mai mici — ca s'a pusu in 2-3 locuri dna in locu de dra — on. lect. se fia cu indulgentia: se póte cá profeti'a — din éróte tipografica — se se implinesca in tempulu celu mai de-aprópe, la ce oftamu multu norocu!

Comitetulu dameloru rom. din Gherla care a arangiata Loteri'a filantropica in favorulu infintiarci unui fondu pentru ajutorarea, mai alesu in casu de morbu, a elevilor mai lipsiti ai Institutulu pedagogicu din Gherla — esprima cea mai viua si caldurósa multiamita si recunoscentia totoruru acelorú onorabile dame si on. domni, cari au benevoitu a succurge in acést'a intreprindere — din care (impreduna si din balulu arangiatu asta-érna) a resultatu o suma de preste 550 fl. cu care s'a pusu inceputu la fondulu intentionatu; — in deosebi multiamescu on. collectante si collectanti de manufacture si contribui in bani: d-n'a Mari'a Cosm'a n. Dragosiu (Tasnadu), d-n'a Antonia M. Dunc'a (Buteni), d-n'a Ann'a Biltiu n. Erdöss (Bai'a mare), d-ra Emilia Lungu (Temisiór'a), d-n'a Elen'a Morariu (Toporoutiu), d-n'a Juliann'a Savescu (Ruscberg), d-n'a Amalf'a Kiffa n. Antonu (Turd'a), d-n'a Leontin'a Fekete-Negrutiu (Blasiu), d-ra Mari'a de Tarangul (Voiovati), d-n'a Isabel'a Danu n. Anderco homorodanu (Bocicoelu), d-n'a Antonia Kiss n. Zsiga (Boinesci); si domni N. Petra-Petrescu (Sibiu), A. Ghidiu (Caransebesiu), N. Marcusiu (Oradea-mare), Dr. Ales. Popu (Clusiu), J. Clintocu (Beiusiu), S. Tamasiu (Lugosiu), Gr. Pletosu (Nasedu), Al. Dragomiru (Zelau), Al. Leményi (Borsia), V. Puscariu (Santéjude), J. Papiriu-Popu (Iclodulu-mare) A. Antonu (Gherla), J. Olteanu (C. Cristuru), J. Cipu (Deesiu), E. Bercianu (Ormanu), J. Lazariciu (Dev'a), M. Domide (Santgeorgiu), P. Grapini (Rodna).

Societatea „Alexi — Sinciana“ a teologiloru romani din Gherla, s'a constituitu pre anulu scol. 1881/82 in modulu urmatoriu: Presiedinte Gregoriu Popu teologu — IV., V.-Pres, Stefanu E. Cucu t. III., — Not. coresp. Joanu Nitiu Macaveiu t. III., — Not. sied Joanu Sonea t. II., — Cassariu Vasiliu Nechiti t. IV., — Bibliotecariu Petru Cheresestiu t. III., — Controloru Joanu P. Popu t. II — Archivariu Georgiu Isaiu t. II

Maternologia. (Educatiune. — Igienea) de Dr. J. C. Dragescu medicu primaru Constantia, Tipograffi'a Pericle M. Pestemalgioglu succursala din Braila. 1881. — Vomu reveni asupr'a acestui opu de interesu deosebitu pentru toti acei'a caroru li e incredintata crescerea tenerei generatiune a Natiunei romane.

Psichologia empirica séu Sciinti'a despre suflet intre marginele observatiunei de J. Popescu. Sibiu, 1881. — Vomu reveni.

Alexandri Vazul Müködése a Román irodalom terén. Irta Dulf Péter. Kolozsvárt. 1881. Pretiulu 1 fl. 30 cr. Se póte procurá din Clusiu dela Auctoru si dela Librariile: J. Stein si L. Demjén. **Cuprinsulu — Tartalom: I Bevezetés.** A román költői irodalom vázlatos története. I A román költészet újjászületési korszaka. 2. A virágzás korszaka. II Alexandri rövid életrajza. III. Alexandri művei. A népköltészeti gyűjteménye. IV. B. Alexandri eredeti költeményeiről. I Lyrái költemények. V. 2. Elbeszélő költemények a) Kiseb elbeszélő fajok, b) Népregék (Legende) c) Hósköltemények (Poeme eroice). VI. Leiró költemények (Pasteluri: VII. Alexandri színműveiről I. Vigjátékok. VIII. 2. „Despot-Voda“ történeti dráma 5 felvonásban IX. Alexandri mint nyelvész. — Függelék. Mutatványok Alexandri költeményeiből I. Lyrái költemények. 1. A latin népek dala (Canteclu ginteii latine) a) eredeti román szöveg Alexandritől b) francia fordítás Soutzo Nataliatól c) olasz fordítás Muti Domenicotól d) első magyar fordítás Vulcau Józseftől e) második magyar fordítás Rápoly Károlytól. 2. A „hora“ (Türedék.) II. Elbeszélő költemények. 1. A nap és a hold (Sórele si Lun'a) 2. A pacsirta regéje (Legend'a Ciocarliei) 3. A rombadólt templom (Beseric'a respita) III. Leiró költemények 1. A hófergeteg (Viscolulu) 1. A szánka (San'a) 3. A fagy (Gerulu) 4. Tél közepe (Mediloculu ernei) 5. A tavasz vendégei (Ospetii primaveriei.)

Proprietariu, Editoru si Redactoru respundietoriu: **Niculae F. Negrutiu.**

Imprimari'a „Demeter & Kiss“ in Deesiu.